

„jim dzieczom porucicz a tym, kiž po nim
 „pšhindu, so woni moje puczie djeržecž budža...
 I Mos. 18, 19. To bie jena wulka kwalba sa
 Habrahama. To priene srudne, kotrež my
 po tej historji teho pada mamy, je, so šu we
 tym času Enoša dyrbeli pocžecž wot Boha
 priedowaež. Shtuž to tak lochžy precž lasuje,
 tou šej myšli, en, to je jena rjana poweš, to
 je jedyn dobry čas byt, tedom je skoro tak
 bylo, kajž pola nas. Ale to biechu žyli druhe
 časny, jako nietk: wono tedom stuschesche kte-
 mu kaženju tych cžlowekow, wono počasuje,
 so cži ludžo teho Boha jich Botžow hujon tak
 sabyli biechu, so jich haſlej romadu woſaež a
 jim snowho šjewicz dyrbjachu, so jedyn Boh a
 stworiczel je. Duž haſlej šu niekotsi pšhipa-
 nuli a šu je wierili; niekotsi nejšu nicžo wot
 teho styshecž žyli. Steho šu potom teži dwo-
 jazny ludžo nastali, kiž hieschcžen nietko mostanu.
 Žene wot tych najrenischich slubenjow tych sta-
 rnych Prophetow bie Jerem. 31, 34. „žadyn
 „nedyrbi ktemu druhemu wjazny prajicž, shtu
 „Boh je a shto won nas nastupa; jedyn
 „kojždy dyrbi to šam wedžicž a na swojej wu-
 „trobi šhonicž, pšchi tym dostaežu teho woda-
 „wanja tych riechow, pšchi tym wužiwanju
 „jeho miera,, kotryž won frajlich jim habyn
 haſlej na kšhizu se swojej kižatej horkej šmerczu
 a krejroslecžom saštužicž dyrbesche.

My